

— obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z naruszeniem wyżej wspomnianych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. z 30.6.2017 R., L 169, s. 46) Republika Bułgarii nie powiązała bułgarskiego rejestru działalności gospodarczej z systemem integracji rejestrów przedsiębiorstw (BRIS).

(¹) Dz.U. 2017, L 169, s. 46.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2021 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-814/21)

(2022/C 84/41)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: J. Tomkin, A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając obywatelom Unii Europejskiej, którzy nie posiadają obywatelstwa polskiego, ale którzy mają swoje miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, prawa do członkostwa w partii politycznej, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 22 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 22 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej każdy obywatel Unii mający miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie jest obywatelem, ma prawo głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych i w wyborach do Parlamentu Europejskiego w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na takich samych zasadach jak obywatele tego Państwa.

Komisja uważa, że odmówienie obywatelom Unii, którzy nie posiadają obywatelstwa polskiego, ale którzy mają swoje miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, prawa do członkostwa w partii politycznej, uniemożliwia tym obywatelom Unii wykonywanie ich praw politycznych przyznanych im na mocy art. 22 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej na takich samych zasadach, jak obywatele polscy.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 14 października 2021 r. w sprawie T-19/21, Amazon.com i in./Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2021 r. przez Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC, Amazon EU Sàrl, Amazon Europe Core Sàrl

(Sprawa C-815/21 P)

(2022/C 84/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC, Amazon EU Sàrl, Amazon Europe Core Sàrl (przedstawiciele: A. Komninos, dikigoros, G. Tantulli, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności w całości;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu rozpatrzenia skargi co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie twierdzą, że zaskarżone postanowienie narusza art. 263 TFUE, ponieważ Sąd stwierdza w nim, iż zakwestionowany w skardze akt nie wywołał skutków prawnych. Naruszenie to wynika z błędnej wykładni art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, który przyznaje przedsiębiorstwom ochronę prawną przed postępowaniami antymonopolowymi prowadzonymi równoległe przez Komisję i krajowe organy ochrony konkurencji. W zaskarżonym postanowieniu Sąd nie uznał, że zakwestionowany akt pozbawił Amazona tej ochrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 14 października 2021 r.
w sprawie T-100/20, Junqueras i Vies/Parlament, wniesione w dniu 29 grudnia 2021 r. przez Oriola
Junquerasa i Viesa**

(Sprawa C-824/21 P)

(2022/C 84/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Oriol Junqueras i Vies (przedstawiciel: M. Marsal i Ferret, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej (szósta izba) z dnia 14 października 2021 r. w sprawie T-100/20;
- stwierdzenie pełnej dopuszczalności skargi wniesionej przez wnoszącego odwołanie;
- przywrócenie wcześniejszego etapu postępowania, aby po dopuszczeniu skargi Sąd (szósta izba) przystąpił do rozpoznania sprawy;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania dotyczącego zarzutu niedopuszczalności oraz niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi cztery zarzuty prawne:

Po pierwsze: Zaskarżone postanowienie narusza art. 263 TFUE poprzez stwierdzenie braku bezpośredniego interesu po stronie wnoszącego odwołanie ze względu na to, że w chwili wniesienia skargi nie był on posłem do Parlamentu Europejskiego. Sąd błędnie ocenił, że doszło do wygaśnięcia mandatu zgodnie z aktem dotyczącym wyboru członków Parlamentu Europejskiego (art. 13), podczas gdy decyzja wewnętrzna Królestwa Hiszpanii jest decyzją o odmowie dopuszczenia do wyborów, która działa jako podstawa zakazu łączenia funkcji. Decyzja ta nie stanowi stwierdzenia wygaśnięcia mandatu na podstawie art. 13 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego (i nie stanowi podstawy zakazu łączenia funkcji wskazanej w art. 7 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego), w związku z czym rzeczywisty i bezpośredni interes O. Junquerasa w rozpatrzeniu skargi nadal istnieje. Pośilkowo, postanowienie Sądu wypacza wewnętrzną decyzję Królestwa Hiszpanii w celu stwierdzenia braku bezpośredniego interesu O. Junquerasa i jest sprzeczne z art. 263 TFUE.